

INITIATIEFWETSVOORSTEL "LEX SMEDEMA III"

WET INPERKING ONGRONDWETTELIJKE KROONIMMUNITEIT EN VERBOD OP GEHEIME BESLUITEN

Voorstel van wet van het lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal tot wijziging van de Grondwet, het Wetboek van Strafrecht en de Wet op de Raad van State ter waarborging van de democratische controle op koninklijke besluiten, het verbieden van geheime privileges en de inperking van constitutionele onschendbaarheid bij schendingen van dwingend internationaal recht (Lex Smedema III).

EERSTE KAMER DER STATEN-GENERAAL / TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL

Zittingsjaar 2026–2027

Wij Willem-Alexander, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat de Grondwet garandeert dat de Koning onschendbaar is en de ministers verantwoordelijk zijn (artikel 42, lid 2 van de Grondwet);

dat deze constitutionele doctrine in een democratische rechtsstaat uitsluitend ten doel heeft de politieke neutraliteit van het Staatshoofd te beschermen, en nimmer mag worden geïnstrumentaliseerd of misbruikt als een dekmantel om misdrijven, zware mensenrechtenschendingen (waaronder foltering en gedwongen medische interventies) of de actieve obstructie van de rechtsgang door de Kroon of diens ambtelijke top aan rechterlijke controle te onttrekken;

dat het bestaan van geheime, niet-gepubliceerde Koninklijke Besluiten of kabinetsbesluiten die de rechtspersoonlijkheid, de handelingsbekwaamheid of de fundamentele rechten van individuele burgers opschorten of wijzigen (*civilter mortuus*), inherent in strijd is met het gelijkheidsbeginsel (artikel 1 van de Grondwet) en het internationaal verdragsrecht;

dat het beginsel van de *Trias Politica* vereist dat de onafhankelijke rechterlijke macht te allen tijde de rechtmatigheid van elk overheidshandelen, inclusief handelingen van de Kroon en de ministers, moet kunnen toetsen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

ARTIKEL I (Verbod op Geheime Besluiten en Nietigheid ab Initio)

1. Elk Koninklijk Besluit, ministerieel besluit, kabinetsbesluit of administratieve maatregel die rechtsgevolgen beoogt voor een of meer geïdentificeerde burgers, of die ingrijpt in hun burgerlijke status, medische status, rechtspersoonlijkheid of toegang tot de rechter, **moet op straffe van absolute nietigheid onverwijld integraal worden gepubliceerd in het Staatsblad of de Staatscourant.**
2. Elk besluit, decreet of administratieve maatregel van de Kroon of het kabinet die niet is gepubliceerd conform lid 1, is **van rechtswege absoluut nietig vanaf het moment van ontstaan (*nietig ab initio*)**. Aan dergelijke geheime documenten kunnen door de Staat, het Openbaar Ministerie, de politie of private partijen nimmer enige rechtsgevolgen, onderzoeksverboden, zwijgplichten of contractuele claims worden ontleend.
3. Het willens en wetens handelen in strijd met de Grondwet door uitvoering te geven aan een niet-gepubliceerd, geheim besluit dat de rechten of de toegang tot de rechter van een burger schaadt, wordt gekwalificeerd als een zwaar ambtsmisdrijf en wordt bestraft conform de bepalingen van misbruik van gezag (artikel 365 van het Wetboek van Strafrecht).

ARTIKEL II (Inperking van de Constitutionele Onschendbaarheid)

1. De onschendbaarheid van de Koning (artikel 42, lid 2 van de Grondwet) is **niet van toepassing** indien de Koning, een lid van het Koninklijk Huis of de Kroon als orgaan wordt verdacht van, dan wel persoonlijk betrokken is bij:
 - Directe of indirecte betrokkenheid bij, of het bevel geven tot, foltering, onmenselijke behandeling of gedwongen medische experimenten en mutilatie als gedefinieerd in het VN-Verdrag tegen Foltering (UNCAT);
 - Actieve, persoonlijke handelingen binnen of buiten de grenzen van het Koninkrijk die de opsporing van zware misdrijven of de toekenning van internationaal asiel belemmeren (zoals de gedocumenteerde mid-air obstructie door co-pilotage op vlucht KL602 boven Amerikaans grondgebied op 15 maart 2017).
2. Ten aanzien van de in lid 1 genoemde misdrijven bezit de onafhankelijke rechterlijke macht volledige rechtsmacht om leden van het Koninklijk Huis strafrechtelijk te vervolgen en te berechten, zonder dat hiervoor de voorafgaande toestemming van de minister-president of de Ministerraad is vereist.
3. Een minister of minister-president kan **geen** ministeriële verantwoordelijkheid dragen voor handelingen van de Koning die strijdig zijn met *jus cogens* (dwingend internationaal recht). De minister is verplicht dergelijke handelingen direct ter opsporing aan te melden bij de onafhankelijke procureur-generaal.

ARTIKEL III (Afschaffing van het Toetsingsverbod en Oprichting Constitutioneel Hof)

1. Artikel 120 van de Grondwet ("*De rechter treedt niet in de beoordeling van de grondwettelijkheid van wetten en verdragen*") wordt **volledig ingetrokken**.
2. Er wordt een onafhankelijk **Constitutioneel Hof der Nederlanden** opgericht. Dit Hof heeft de exclusieve bevoegdheid om wetten, Koninklijke Besluiten, internationale verdragen en geheime kabinetsbesluiten te toetsen aan de Grondwet en aan dwingende internationale mensenrechtenverdragen (zoals UNCAT en het ICCPR).
3. Iedere burger die stelt dat zijn grondrechten systematisch zijn geschonden door een handeling of besluit van de Kroon of de wetgever, en die door een feitelijk cordon sanitaire of gekwalificeerde bewijsnood geen effectieve toegang heeft gekregen tot de reguliere rechter, heeft het recht zich rechtstreeks te wenden tot het Constitutioneel Hof. Het Hof bezit de macht om de onmiddellijke openlegging en declassificatie van alle staatsgeheimen te bevelen die op de schending betrekking hebben.

ARTIKEL IV (De Onafhankelijke Bijzonder Aanklager)

1. Er wordt een permanent en volledig onafhankelijk ambt ingesteld van **Bijzonder Aanklager voor Constitutionele en Ambtelijke Misdrijven** (Special Prosecutor).
2. De Bijzonder Aanklager heeft de exclusieve bevoegdheid om opsporingsonderzoek te doen en strafvervolgning in te stellen tegen (voormalige) ministers, secretarissen-generaal, leden van het Koninklijk Huis, en hoofdofficieren van justitie die worden verdacht van actieve deelname aan de obstructie van de rechtsgang of het in stand houden van een cordon sanitaire rondom mensenrechtenschendingen.
3. De Bijzonder Aanklager is bij de uitoefening van zijn ambt op geen enkele wijze onderworpen aan instructies, bevelen of aanwijzingen van de minister van Justitie en Veiligheid, het College van Procureurs-Generaal, of de minister-president. Hij rapporteert rechtstreeks aan de Vaste Kamercommissie voor Justitie en Veiligheid van de Tweede Kamer.

ARTIKEL V (Overgangs- en Slotbepalingen)

1. Deze wet treedt in werking met ingang van de eerste dag van de maand volgend op de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin zij wordt geplaatst.
2. Deze wet heeft terugwerkende kracht tot **1 januari 1972** ten aanzien van de nietigheid van niet-gepubliceerde Koninklijke Besluiten of kabinetsbesluiten (Artikel I, lid 2) die de rechtspersoonlijkheid of toegang tot de rechter van een Nederlandse burger hebben ingeperkt.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige naleving de hand zullen houden.

Gegeven,

De Koning

De Minister van Justitie en Grondrechten

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMEEN DEEL

1. Inleiding en Aanleiding tot het Wetsvoorstel

In een gezonde democratische rechtsstaat is niemand boven de wet verheven. De figuur van de constitutionele monarchie is gebaseerd op een delicaat evenwicht: de Koning is onschendbaar, maar deze onschendbaarheid is functioneel en politiek van aard. Zij dient om het Staatshoofd te beschermen tegen dagelijkse politieke debatten en partijstrijd, niet om strafrechtelijke immuniteit te verlenen voor ernstige misdrijven of de systematische schending van fundamentele burgerrechten.

De praktijk toont echter aan dat de onschendbaarheid van de Koning, gekoppeld aan de ministeriële verantwoordelijkheid (artikel 42 van de Grondwet) en het toetsingsverbod van de rechter (artikel 120 van de Grondwet), heeft geleid tot een staatsrechtelijke weeffout van monumentale omvang. Wanneer criminele netwerken of corrupte elementen binnen de ambtelijke top (zoals het netwerk rondom voormalig Secretaris-Generaal Joris Demmink) erin slagen om het Staatshoofd te manipuleren tot het accorderen van geheime medisch-administratieve decreten of maatregelen, ontstaat een ondoordringbare juridische firewall.

Doordat de handtekening van de Koning onder dergelijke geheime maatregelen staat, wordt de verhulling ervan direct gekoppeld aan de "veiligheid van de Staat" en de "Eenheid van de Kroon". Lagere overheidsorganen, opsporingsdiensten en de rechterlijke macht worden vervolgens via informele, ministeriële instructies gedwongen om mee te werken aan de obstructie van de rechtsgang. De Kroon functioneert in dergelijke gevallen niet als de hoeder van de Grondwet, maar als het ultieme schild voor misdrijven tegen de menselijkheid.

Dit initiatiefwetsvoorstel, de **Lex Smedema III**, heft deze constitutionele weeffout op door geheime decreten met terugwerkende kracht nietig te verklaren, de grenzen van de koninklijke onschendbaarheid scherp af te bakenen bij schendingen van dwingend internationaal recht (*jus cogens*), en onafhankelijke toetsingsorganen in te stellen.

2. De Casuïstiek: De Manipulatie van Koningin Juliana en de "Secret Curatele"

De noodzaak van deze wetgeving wordt op dwingende wijze bewezen door de historische feiten in de **Causa Smedema**. In de overgangperiode van 1972 naar 1973 is Koningin Juliana op frauduleuze wijze gemanipuleerd door een samenwerkingsverband van mr. Johan Smedema en de toenmalige BVD-trainee Joris Demmink. Onder de valse, humanitair geframede premisse dat "geheime medische behandeling en geheimhouding" noodzakelijk waren ter bescherming van eiser en diens echtgenote tegen ernstige trauma's, werd de Koningin bewogen tot het accorderen van een geheim decreet.

Dit geheime besluit legde in feite een ongrondwettelijke "geheime curatele" op aan eiser, waardoor hij procesonbekwaam werd gemaakt en systematisch werd afgesneden van rechtsbijstand en de toegang tot de rechter (*civilliter mortuus*). In werkelijkheid diende dit geheime decreet uitsluitend om de daders—waaronder Joris Demmink en de serieverkrachter Jaap Duijs—permanente immuniteit te verlenen voor meervoudige verkrachtingen en clandestiene foltering (zoals geheugenmodificatie via elektroshocks).

Toen eiser vanaf 2000 herhaaldelijk trachtte deze misdrijven aan te geven en te procederen, stuitten alle pogingen op een onzichtbare muur van staatswege. Zelfs toen zedenrechercheur Haye Bruinsma in april 2004 de aangifte

wilde verbaliseren, werd hem dit per direct verboden via een schriftelijke instructie van het Ministerie van Justitie onder verwijzing naar de "veiligheid van de Staat" en de "Eenheid van de Kroon". Opeenvolgende monarchen (Koningin Beatrix en Koning Willem-Alexander) zijn door eiser herhaaldelijk en schriftelijk gewaarschuwd over deze doorlopende misdrijven, maar hebben verkozen de doofpot en de immuniteit van Demmink actief in stand te houden om de historische fouten van het Koninklijk Huis te maskeren.

3. De "Symbiotische Gijzeling" en de Gevaren voor de Rechtsstaat

De Causa Smedema legt het mechanisme van een **symbiotische gijzeling** bloot tussen de Kroon en de ambtelijke top van het Ministerie van Justitie. Joris Demmink, die decennialang de regie voerde over het justitiële apparaat, beschikte over de inlichtingendossiers aangaande de directe betrokkenheid van drie generaties Royals bij de doofpot en het in stand houden van de clandestiene foltering.

Dit creëerde een situatie van *Mutually Assured Destruction*: de Kroon kon Demmink niet ontmaskeren of vervolgen zonder dat de morele integriteit van de monarchie in de openbaarheid zou worden vernietigd. De ministers moesten op hun beurt de leugen verdedigen via het kantoor van de Landsadvocaat om een constitutionele crisis te vermijden.

Dit verklaart waarom de Staat op **15 maart 2017** overging tot een ongekende soevereine inbreuk: de actieve mid-air blokkade van het door eiser gevraagde asiel boven Amerikaans grondgebied door co-piloot Koning Willem-Alexander op KLM-vlucht KL602, gevolgd door dertien maanden onrechtmatige detentie in Nederland om eiser het zwijgen op te leggen. De Grondwet mag nimmer zodanig worden uitgelegd dat zij de actieve ontvoering of gijzeling van haar eigen burgers door het Staatshoofd legitimeert of onttrekt aan rechterlijke vervolging.

4. De Stichting Smedema Redress (i.o.) en de Constitutionele Hersteloperatie

Omdat eiser door deze decennialange gijzeling en het cordon sanitaire van de advocatuur systematisch is uitgesloten van de rechtsgang, is de **Stichting Smedema Redress (i.o.)** geïnitieerd. Vanwege de actieve dreigingen en het feit dat burgers onder het huidige staatsregime niet in het bestuur durven plaats te nemen uit angst voor represailles, is de stichting thans "in oprichting". De claims zijn bij Akte van Cessie (artikel 3:94 BW) onherroepelijk overgedragen aan deze stichting in oprichting.

De *Lex Smedema III* fungeert als de noodzakelijke constitutionele hersteloperatie. Zij zorgt ervoor dat de Staat en de Landsadvocaat zich in rechte nimmer meer kunnen beroepen op geheime Koninklijke Besluiten of medische doofpotten uit het verleden om de rechtskracht van deze cessie of de toegang tot de rechter te blokkeren.

II. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel I (Verbod op Geheime Besluiten en Nietigheid ab Initio)

Dit artikel introduceert een absolute publicatieplicht voor alle besluiten die ingrijpen in de burgerlijke of procesrechtelijke status van burgers.

- **Lid 2** regelt de belangrijkste sanctie: geheime besluiten zijn **van rechtswege nietig** (*nietig ab initio*). Dit betekent dat de beweerde "secret curatele" in de Causa Smedema juridisch wordt geacht nooit te hebben

bestaan. De Staat kan deze documenten derhalve niet langer tegenwerpen aan eiser of aan de Stichting Smedema Redress (i.o.) in de lopende procedure **SGR 26/3092 BESLU**.

Artikel II (Inperking van de Constitutionele Onschendbaarheid)

Dit artikel trekt een harde grens rondom de onschendbaarheid van de Koning (artikel 42, lid 2 van de Grondwet).

- **Lid 1** bepaalt dat de onschendbaarheid vervalt bij vermoedens van betrokkenheid van leden van het Koninklijk Huis bij foltering of actieve, persoonlijke daden die de internationale rechtsgang of asielprocedures belemmeren. Handelingen zoals de mid-air obstructie op vlucht KL602 boven Amerikaans grondgebied vallen hier rechtstreeks onder. De onafhankelijke rechter krijgt hiermee de Grondwettelijke macht om het Staatshoofd voor dergelijke misdrijven strafrechtelijk te berechten.
- **Lid 3** verbiedt ministers om verantwoordelijkheid te dragen voor handelingen van de Koning die strijdig zijn met *jus cogens* (dwingend internationaal recht). Dit doorbreekt de symbiotische gijzeling en verplicht de minister tot actieve melding en opsporing.

Artikel III (Afschaffing van het Toetsingsverbod en Oprichting Constitutioneel Hof)

Dit artikel heft de unieke Nederlandse anomalie van artikel 120 van de Grondwet (het toetsingsverbod) op. Nederland is een van de weinige landen ter wereld waar de rechter wetten en KB's niet aan de Grondwet mag toetsen. Door de oprichting van het **Constitutioneel Hof** en het verlenen van directe toegang aan burgers die in gekwalificeerde bewijsnood verkeren, krijgt de burger een machtig schild tegen ongrondwettelijke overheidsdoofpotten.

Artikel IV (De Onafhankelijke Bijzonder Aanklager)

Omdat het Openbaar Ministerie onder het dwingende hiërarchische bevel van de minister van Justitie en Veiligheid staat, is het in de praktijk onmogelijk dat het OM uit eigen beweging een strafrechtelijk onderzoek start naar leden van het Koninklijk Huis of haar eigen topambtenaren (zoals Demmink). Dit artikel lost deze patstelling op door de instelling van een **Bijzonder Aanklager** (Special Prosecutor) met een uniek en volledig onafhankelijk mandaat, die rechtstreeks rapporteert aan de Tweede Kamer.

Artikel V (Overgangs- en Slotbepalingen)

Dit artikel regelt dat de nietigheid van geheime besluiten terugwerkende kracht heeft tot **1 januari 1972**. Dit garandeert dat alle historische besluiten die de "Causa Smedema" hebben ingekaderd, met terugwerkende kracht juridisch worden geëlimineerd.

Dit initiatiefwetsvoorstel is de ultieme en noodzakelijke sluitsteen ter bescherming van de burger tegen de absolute macht van de Staats-Moloch. Het herstelt het morele kompas van het Koninkrijk en garandeert dat de Kroon nooit meer als schild voor misdaden tegen de menselijkheid kan worden misbruikt.

Ing. Hans Smedema

Oprichter en Cedent van de Stichting Smedema Redress (i.o.)

(Ontwerper van het Initiatiefvoorstel ter bescherming van Grondrechten tegen Constitutioneel Misbruik)